

רעותא דליבא תפיסא ביה

ל"ג בעומר תשנ"ב

מעלת השונה פרקו מאה פעמים ואחד אמרו חז"ל (מגינה ט:) "שבתם וראיתם בין צדיק לרשע ובין עובד אלקים לאשר לא עבדו" (מלאכי ג' י"ט), בין עובד אלקים, זה השונה פרקו מאה פעמים ואחד, ללא עבדו זה שונה פרקו מאה פעמים. וביאר אא"ז הבעש"ט הק' (הגל מחנה אפרים, ויקרא) שהכוונה באומרם מאה ר'אחד, היינו ששונה פרקו מאה פעמים עם 'אחד' יחיד ומיוחד הקב"ה, ואם יש הקב"ה שהוא אחד בלימודו, היינו שלומד תורה לשמה, זה הוא עובד אלקים, אבל הלומד תורה אפילו מאה פעמים בלתי אחד רח"ל, זה נקרא לא עבדו, כיון שאינו לומד לשם שמים, והלומד מאה פעמים ואחד דהיינו עם הקב"ה, אז נחקק הלימוד היטב בזכרונו ואינו נשכח לעולם, עכדפח"ח. ^{ל"ג בעומר}

ונודע אשר התפעלות הכי גדולה שתחקק הדבר בלב האדם היא על ידי שרואה הדבר, על דרך שאמרו ז"ל (ילקוט ישעיה רמז ממ"ד) עין רואה ולב חומד. ועל דרך זה איתא בספה"ק ליקוטי מוהר"ן (קמא, ק"ג) לבאר המעלה של השונה פרקו מאה פעמים ואחד, שבדרך כלל הדבר הגורם לזכרון הוא כשרואה פני רבו בשעה שהוא לומד אחר, שעל ידי זה נחקקים אותן דברים היטב בלבו.

אמנם כשלומד מאה ואחד פעמים, נחקקים הדברים בלב ועושים רושם כאילו היה רואה פני רבו בשעת לימודו. ולפי הקדמת אא"ז הבעש"ט זצוק"ל הג"ל, יש לומר גם כן על ידי שלומד לשם שמים דהיינו מאה פעמים ואחד, יש התפעלות הלב כאילו היה רואה פני רבו. ^{ל"ג בעומר}

נמצא דהלימוד לשם שמים גורם החקיקה בלב, וזה יש לרמוז בקריאת יום זה ל"ג בעומר, ^{ל"ג בעומר} כגימ' פ"ב א', פירוש על ידי שמכוון בתורתו לשם א' היינו יחידו של עולם גורם החקיקה בלב.

מעלת הנביאים - והגילוי של רבן שמעון בר יוחאי ^{ל"ג בעומר}

אז"ל יש להבין לפי זה הגילוי הנפלא ואור הבהיר של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי, ונקדים מה דאיתא בספה"ק דרך מצותיך (מלאכי חמץ ומלה) דבר נפלא מאד, דמצינו שכזהר הק' וככתבי האריז"ל שמתארים עולמות העליונים ואפילו עולם האצילות והעולמות שלפני הצמצום, מה ששום עין לא ראתם, וכנביאים לא מצינו שיתנבאו נבואתם כי אם מעולם היצירה ומעולם הכריאה. וצריך ביאור דמשמע שלא היה להנביאים איזה מעלה בנבואתם, מה שלא השיגו

רבי שמעון בר יו נראה שרבי שמעון השיגו יו ותירץ שיש בזה ידיעת הנמהות. והתפעל להתרגש בהשגת הראיה, שרואים מהותו של הדבר. יען שראו מה שניי המהות. אבל על י אפשר להגיע כי א לא להשגת מה הנביאים שזכו לר חזיון, ולא רק בה המהות בענינים ו נבואתם מסרו אוו שיהיה להם ה המהות.

ואפשר שזה הי רבי שני שהוא לא זכה לה הנביאים, אבל פע בסודות התורה, הלב כאילו ר הרגשה כאילו ה דאיתא בשם זוה' לית מחשבה רעותא דליבא ו דליבא שייך לזכו כאילו ר

ולכן נקרא שמו לרמו דאף

100
100 + 1

Seeing impacts in heart

Through the heart

רעותא דליכא תפיסא ביה

לא

רכי שמעון בר יוחאי וחכיריו, ואדרבה נראה שרכי שמעון בר יוחאי והאר"י ז"ל השיגו יותר מהנביאים.

ותירין שיש כזה כ' בחינות, הראשון ידיעת המציאות. והשני, השגת

המהות. והתפעלות הלב שמתעורר להתרגש בהשגת המהות הוא דוקא ככח הראיה, שרואים הדבר ובכך משיגים מהותו של הדבר. וזהו הפלגת הנביאים, יען שראו מה שניבאו כמראה זכו להשגת המהות. אבל על ידי התכוננות השכלי אי אפשר להגיע כי אם לידיעת המציאות, אך לא להשגת מהותה של דבר. ובכך הנביאים שזכו לראות נבואתם באופן של חזיון, ולא רק בהשגה שכלי, זכו להשגת המהות בענינים רוחניים שראו. ובהגדת נבואתם מסרו אותו הרגשה לכני ישראל, שיהיה להם ההרגשה כאילו השיגו המהות, עכד"ק עיי"ש.

ואפשר שזה היה הגילוי והחידוש של רכי שמעון בר יוחאי, דהגם שהוא לא זכה להשגת המהות שזכו אליה הנביאים, אבל פעל אשר על ידי התכוננות בסודות התורה, ניתן להגיע להתפעלות הלב כאילו היה רואה אותו ענין. וכלב יש הרגשה כאילו היה השגת המהות. וזהו דאיתא בשם זוה"ק (עי' זוה"ק ח"ג נט: ומיקונים יא.) לית מחשבה תפיסא ביה כלל, אבל רעותא דליכא תפיסא ביה. שברעותא דליכא שייך לזכות לאותו הרגשה עמוקה כאילו היה רואה אותו.

ולכן נקרא שמו רכי שמעון בר יוחאי, לרמוז דאף על פי שאותן דברים

וענינים לא נמסרו כי אם על ידי שמייע"ה לחד, שעין לא ראתה, ואם כן הי' צריך להיות ההתפעלות פחותה, אבל בר יוחאי. הוא השפיע לתוכן ח"יות שישאירו רושם בלב כאילו היה רואה אותם.

ובדרך אפשר יש להוסיף, דכאשר רואים איזה דבר, הנה הדבר מוגבל כפי ראות המביט בה, וכהא דאמרו לית מחשבה תפיסא ביה כלל ורעותא דליכא תפיסא ביה, נראה שהרגשה שיש על ידי גילוי רכי שמעון בר יוחאי, הוא יותר מהרגשה שיש על ידי השגת המהות, כי זה אינו כי אם השגה שכלית, ועל זה נאמר לית מחשבה תפיסא ביה, מה שאין כן גילוי דרכי שמעון בר יוחאי שיש ענין של רעותא דליכא תפיסא ביה, הרי זה הרגשה עמוקה יותר ויותר מהנתפס במחשבה לחד.

גילוי סודות התורה בבחינת 'מפליא לעשות'

ובספד"ק (וזה"ק ח"א ר"מ, נהגות אור החמה) איתא, לתת טעם לשבח שנקרא יום ל"ג בעומר 'הילולא דרשב"י, ש'הילולא' פירושה שמחת נישואין, וצריך ביאור מדוע מתייחס יום הסתלקותו של רבן שמעון בר יוחאי לחתונה? אלא שהאדם הוא בעל גבול, ולכאורה יפלא איך יכול האדם שהוא בעל גבול, להעמיד תולדות שתהיה להם קיום והעמדה אף לאחר שחלף ועבר מן העולם, ונמצא שכחו חי וקיים לעד ולעולם, כי לתולדותיו יהיו עוד תולדות עד אין שיעור ואין קץ ובלתי גבול, והרי העמדת

Handwritten notes in the left margin, including 'דבר' and 'אם'.

Handwritten note: 'Wedding'.

Handwritten notes in the right margin, including 'The... and... suggest the...'

ואה ואחד פעמים, בלב ועושים רושם י רבו בשעת לימודו.

זו הכעש"ט זצוק"ל ז כן על ידי שלומד זאה פעמים ואחד, יש לו היה רואה פני רבו.

לשם שמים גורם בלב, וזה יש לרמוז ג בעומר, ל"ג בגימ' ידי שמכוון כתורתו ידו של עולם גורם זה בלב.

– והגילוי של רבן בר יוחאי

פי זה הגילוי הנפלא של התנא האלקי רבי ונקדים מה דאיתא יך (מאמר מן ומנה) דבר שכזהו הק' ובכתבי עולמות העליונים יות והעולמות שלפני ום עין לא ראתם, שיתנבאו נבואתם כי ז ומעולם הכריאה. ! שלא היה להנביאים זם, מה שלא השיגו

Through it it can be us if you try it

The ... of ...
...
...

תולדות הוא דבר שיוצא לגמרי מגבולי האדם?

וזה בעצם שהקב"ה מרכיב גוף ונשמה שיתחברו יחד, הרי הוא לפלא כי הם ב' הפכיים גמורים, והקב"ה הוא המפליא לעשות להרכיב שניהם יחד (עי' טו"ע אור"ח סי' ו' סעיף א' נרמ"ב), על ידי שמגלה נקודה של 'מפליא לעשות', שהוא נקודה שהיא למעלה מהגוף ולמעלה מהנשמה, ומכונה פלא עליון, והיא המחברם ומהדקם יחדיו. וכשהאדם מעמיד תולדות יש גילוי של אותו נקודה של 'מפליא לעשות', ואותו נקודה היא בלתי גבול, ובכחו יכול האדם להעמיד בנים ובני בנים שגם זה דבר בלתי גבול וקץ.

ובזה מבואר הטעם שנקרא הלולא, דכאשר גילה רבי שמעון בר יוחאי סודות התורה גילה סוד נשמתן של ישראל, ובתורתו גילה הנקודה הנפלאה הלז, וזה הבטיח קיום המשך תורתו עד עולם, והרי זה כהילולא, שעל ידו מעמידים דורות ישרים עד עולם.

וגילוי אותו נקודה היא, שאף על פי שבדורות האחרונים אין משיגים בהשגה עמוקה כל הסודות והנוראות שמבוארים בזה"ק וכתבי קבלה, עדיין יש בחינת רעותא דלכא תפיסא ביה, ונוכל לזכות לחיותן והרגשת מציאותן בעומקא דליכא בשעת תורה ותפילה בחיות וכהתלהבות.

ויען שגילוי רבי שמעון בר יוחאי הוא בנקודה עמוקה זו, שייך עוד עתה, קרוב לאלפיים שנה לאחר פטירתו,

שנהגה כתורתו ונתאסף יחד להגיד שבחו ולזמר תהלתו ביום ההילולא שלו. ויש לומר שההרגשה העמוקה שיש על ידי העסק בסודות התורה, באה על ידי שרבי שמעון בר יוחאי פעל וגילה נקודת ההפלאה הלז שעליה נאמר רעותא דלכא תפיסא ביה, והכוונה באומרו רעותא דלכא, היינו אותה נקודה העמוקה של 'המפליא לעשות' שמחברת הגוף והנשמה ועולה על גביהן.

כל ג"ל וג"ל שעברה עלי נענעתי לו ראש

ואמרו חז"ל (יבמות קכ"א). תניא אמר רבן גמליאל פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שנשברה, והייתי מצטער על תלמיד חכם שבה, ומנו רבי עקיבא, וכשעליתי ליבשה בא וישב ודן לפני בהלכה, אמרתי לו בני מי העלך? אמר לי דף של ספינה נודמנה לי, וכל גל וגל שבא עלי נענעתי לו ראשי וכו'.

ויש לפרש על פי מה דאיתא בספיה"ק גנת אגוז (חלק ב', סוד התנועה והמשכת חלקים) דיש ב' ענינים בעולם, בנין, ותנועה, בנין נכלל באותיות י"ה דשם הוי"ה, ותנועה באותיות ו"ה, וכל גלגל העולם מסוככת על סוד התנועה שהוא אותיות ו"ה, כגימטריא י"א, לכן, א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א עולה כגימטריא ג"ג"ה, עיי"ש דבריו הק'. וזה רמזו חז"ל בדקדוק לשונם הטהור כל ג"ל וג"ל שעברה עלי, רמז על ג"ג"ה העולם, נענעתי לו ראשי, שהגלגל מסוככת על סוד התנועה.

אמנם לפי עניני הנ"ל, דרנ היה תלמידו של ו עקיבא שדרש על תילין של הלכות ו) בר יוחאי שירד לו זכה להמשיך סודו על כל קוץ וקוץ, אשר עין לא ראת שנה ביום ל"ג והתעוררות חדשו שמעון בר יוחאי, י עי

Making sense of the ...
...
...

וזה מרומז בדבריו ג"ל וג"ל, רמז הילולא דרבי שמעון ראשי, פירוש ד השפעה מחודשת ע

אסף יחד להגיד שכחו
ההילולא שלו. ויש
עמוקה שיש על ידי
ה, באה על ידי שרכי
פעל וגילה נקודת
ה נאמר רעותא דלכא
זונה באומרו רעותא
נקודה העמוקה של
ומחברת הגוף והנשמה
על גביהן.

ברה עלי נענעתי לו
אש

קפא. תניא אמר רבן
גם אחת הייתי מהלך
פ"נה אחת שנשברה,
זלמיד חכם שבה, ומנו?
יתי ליכשה בא וישב
מרתו לו בני מי העלך?
נה נודמנה לי, וכל גל
נעתי לו ראשי וכו'.

מה דאיתא בספה"ק
: סוד המנועה והמשכת מלקיס)
'ם, בנין, ותנועה, בנין
דשם הוי"ה, ותנועה
גלגל העולם מסוככת
שהוא אותיות ו"ה,
, א' ב' ג' ד' ה' ו' ז'
ה בגימטריא גלג"ט,
' וזה רמזו חז"ל
טהור כל ג"ט וג"ט
על גלג"ט העולם,
שהגלגל מסוככת על
'תנועה'.

הסוד, שעולה למעלה לראש. ויש להוסיף
דרכי 'עקיבא' הוא מלשון 'עקביים',
וההשפעה מתרבה מאוד 'בעקבתא'
דמשיחא, ולזה דייקא רבי עקיבא הוא
שאמר כל ג"ל וג"ל שעברה עלי נענעתי
לו ראשי, שבעקבתא דמשיחא משפיע
ביתר שאת וביתר עוז.

וזאת אומרת שרכי עקיבא על ידי
תלמידו רבי שמעון בר יוחאי זכה
להמשיך תורתו עד סוף כל הדורות, וזהו
על ידי גילוי נקודת המפליא לעשות
שהוא למעלה מן ההגבלה, ואנן בבחי'
עדות חיים על המשך זה כנודע שהאר"י
ז"ל ורכי שמעון בר יוחאי עניינם אחד,
ומהם נמשך דרכו של א"ז הבעש"ט,
אשר האיר פני תבל ואנן צאצאיו וצאצאי
צאצאיו, תלמידיו ותלמידי תלמידיו, עד
ביאת ינון, ודו"ק.

אמנם לפי עניינינו יש לפרש מאמר
הנ"ל, דרכי שמעון בר יוחאי
היה תלמידו של רבי עקיבא, הוא רבי
עקיבא שדרש על כל קוץ וקוץ תילי
תילין של הלכות (מנחות נט:), ורכי שמעון
בר יוחאי שירד לעומק תורתו של רבו,
זכה להמשיך סודות התורה שדרש רבו
על כל קוץ וקוץ, רמז לבחינת כתר עליון,
אשר עין לא ראתה (ישעיה ס"ד ג'). וככל
שנה ביום ל"ג בעומר יש השפעה
והתעוררות חדשה של תורתו דרכי
שמעון בר יוחאי, שהוא עומק תורת רבי
עקיבא.

וזוה מרומז בדבריו של רבי עקיבא, כל
ג"ט וג"ט, רמז על כל ל"ג בעומר
הילולא דרכי שמעון בר יוחאי, נענעתי לו
'ראשי', פירוש הנני משפיע מלעילא
השפעה מחודשת של תורתו, שהוא תורת

4